

SEYCHELLIOS

- nye søskenderacer i kategori IV

Af Trine Piltoft

Seychellois – hvad er det?

Ja, det er blandt andet en indbygger på øgruppen Seychellerne i Det Indiske Ocean. For kategori IV-opdrættere er dette dog nok mindre væsentligt. For os er det nemlig 2 nye søskenderacer:

Seychellois Shorthair (SYS) og Seychellois Longhair (SYL).

Af udseende er Seychellois en orientalsk typet kat med maske/points og 3 grader af hvidplettethed i Van/Harlequin/Bicolour mønster. De fås både som Langhår (SYL) og Korthår (SYS).

Selv om navnene på disse to søsterracer er helt nye i kategori IV-gruppen, er forhistorien dog noget længere, og i forbindelse med FIFé godkendelsen støder vi konstant på navnene på især to opdrættere: Cathérine Bastide-Costes & Yvonne Klein, men selvfølgelig har andre opdrættere også været involveret hen ad vejen.

Lidt historie

Efter i sidste del af firserne at have set en sort/hvid hankat ved navn Ciara's Tuxedo Junction, var Cathérine Bastide-Costes interesse for denne farvevariant vakt, og allerede i 1988 kom hun selv til at eje sin første bicolour Orientaler - en sorttortie/hvid hunkat ved navn Ciara's Quelles Couleurs (Quelly). Hunkatten fik hun i 1988 i fællesskab med Daniel Moreau, foræret som en gave

fra Linda Jean Grillo, der i 1979 var en af de første, der startede op med at opdrætte bicolour Orientaler ved at krydse Siamesere med Amerikansk Korhår. Quelly var femte generation efter denne parring, og Cathérines mål på dette tidspunkt var faktisk at opdrætte både bicolour Siamesere og Orientalere. Ved at parre Quelly med El Shaklan Chetane Souarda, der var sortsølvspotted, fik hun to killinger, hvoraf den ene faktisk var en tortie-smokemasket m. hvidt Siameser, og den anden en sorttortietabby Orientaler m. hvidt ved navn El Shaklan Esmija.

Sideløbende med Cathérine Bastide-Costes var en hollandsk opdrætter, Yvonne Klein, også blevet fascineret af bicolour – på dette tidspunkt var målet for hende dog kun Orientalere.

Yvonne så sin første bicolour i 1987 på en katteudstilling, hvor en dame ved navn Mirte Voigt fremviste en tortie med

Shah du Soleil Noir, Seychellios Korthår

Af sind er Seychellios ligesom dens søskenderacer

hvidt Orientaler, der var 3. generation efter en bicolour huskat med orientalsk udseende, som hun havde hjembragt fra Marokko. Et halvt år efter Yvannes møde med denne kat blev hun selv ejer af sin første bicolour - Erphe von Ghadaia – en tortie med hvidt Orientaler hunkat.

Erphe blev parret med Gr.Int.Ch. og Am.Ch. Felides Vivres Purr-Fume – en sortsmoke Orientaler, der blev valgt til parringen, fordi han ikke bar siamesergen. Som resultat af parringen kom der 5 killinger med bl.a. en rød/hvid dreng ved navn Felides Vivres Purrkins.

Yvonne fik El Shaklan Esmija fra Cathérine, og denne blev parret til Felides Vivres Purrkins, og Cathérine fik siden hen to killinger tilbage fra denne parring.

I kuldet var også en sort/hvid pige, der faktisk blev den allerførste (bicolour) Int. Ch. Denne pige blev parret tilbage til sin halvbror Purrkins og kombinerede dermed den marokkanske line med Cathérine's franske line.

Yvonne arbejdede udover den franske og den marokkanske

*Felides Vivres Furrune,
Seychellios Korthår*

linie også med en rex-linie. Hun havde en lilla spotted Orientaler hunkat uden siamesergen, som parret med en amerikansk importeret sort/hvid Cornish Rex ved navn May-iks Chiandre gav 2 bicour killinger. Den ene var en blå/hvid hunkat ved navn Felides Vivres Puss-Tel, som senere blev parret med Gr.Int.Ch. Procul Harums Pretzel Logic. De fik et kuld på 4 bicour killinger, heraf en blå/hvid hunkat ved navn Felides Vivres Whis-Purr, der senere blev parret med Purrkins og dermed kombinerede de 3 forskellige linier.

Yvonne importerede derudover to katte fra Mijjons-opdrættet i USA for at få nyt blod til linierne. Hunkatten var chokolade/hvid ved navn Mijjons Mixed Blessing, og hankatten var en sortsmoke ved navn Mijjons Double or Nothing. De to katte blev parret flere gange og blev bl.a. forældre til Felides Vivres Purr-Allel - en sort og hvid hunkat, der har givet mange flotte killinger i kombination med Felitan Flying Dutchman.

Disse linier og de nævnte katte har alle ligget til grund for størstedelen af de bicour Orientalere...og de Seychellois, der i dag er godkendt i FIFe, og Yvonne og Cathérine

har dermed haft en stor del af æren for FIFe's godkendelse af bicour Orientalerne i 2003 og af Seychellois i 2005. Men allerede inden denne tid havde TICA og flere store independentklubber godkendt bicour Siamesere på baggrund af blandt andet Linda Jean's arbejde. Tassam Magic in Disguiz, en brun-masket m. hvid Siameser opdrættet af Ann Sandner, var Best International TICA Kitten of the Year i 1998 og 2nd Best International TICA Cat of the Year 1999!

Om godkendelsen

Bicour Orientalere blev som før nævnt godkendt i FIFe i 2003, og efterfølgende kom der hurtigt en del afkom med maske og hvidt. Nogle opdrættere blev fascineret af denne kombination af farver, og det varede ikke længe, før der også blev snak om at "Siamesere m. hvidt" skulle godkendes. Faktisk meldte Cathérine sig ind i FIFe (nærmere betegnet Mundikat) for at hjælpe med at få dem godkendt, og flere andre opdrættere arbejdede ihærdigt på sagen.

I efteråret 2004 afholdt Mundikat et godkendelseshow, og i foråret 2005 kom så punkterne til FIFe's årlige generalforsamling. Et af punkterne var godkendelse af enten "Siame-

Godkendelseshowet

sere m. hvidt" eller "Orientalere med maske og hvidt". Med offentliggørelsen af denne dagsorden startede et mindre internationalt "oprør", idet siameseropdrættere over hele Europa stod sammen i holdningen om, at en Siameser overhovedet ikke kan/må have hvidt.

I generationer har siameseropdrættere arbejdet på at eliminere hvide medaljoner, der godt nok skyldes et helt andet gen (medaljonerne kommer nemlig af et recessivt gen), hvorimod den form for hvidplettethed, der søgtes godkendelse af, skyldes det dominante S-gen. Men siameseropdrættere frygtede, at medaljonerne ville kunne skjule sig under de hvide pletter og derfor være sværere at "få øje på". Et andet argument var mere følelsesbetonet og gik simpelthen på, at en Siameser fænotypisk er en kat med maske og points – og når kattens points er dækket af hvide "pletter", ja så ser den ikke længere ud som en Siameser.

Til trods for, at typen på kattene var i orden, levede de ikke helt op til de tekniske kriterier for godkendelseshowet, idet nogle af kattene ikke havde den korrekte alder, og dette kom også flere gange op som et væsentligt argument for, at de ikke skulle kunne godkendes.

Modstanderne mente, at det eneste rigtige måtte være at godkende dem som en ny søsterrace.

Argumenterne fra de opdrættere, der arbejdede for godkendelse af Siamesere med hvidt, var mere baseret på det rent genetiske. Et af argumenterne var, at da kattene genetisk set

Tabbymasket m. hvid

er Siamesere med blå øjne og points under det hvide, så måtte de også være Siamesere - det hvide mønster er "kun en farve".

Der var også snak om, at de så evt. skulle kunne godkendes som "Orientalere med maske og hvidt", men også dette vakte modstand, idet nogle opdrættere mente, at nok var det ikke en "rigtig" Siameser, men det var bestemt heller ikke en Orientaler – hverken genotypisk eller fænotypisk...

På et møde i Mundikat før FIFé's generalforsamling blev klubbens oprindelige forslag om en godkendelse af Orientalere med maske og hvidt diskuteret, og der var enighed om, at man i stedet ville forsøge at søge godkendelse som 2 nye søster-racer (der dog endnu ikke var navngivet). På formøderne i forbindelse med FIFé's GF blev det besluttet, at GF gav tilladelse til, at forslaget kunne omformuleres, og i samarbejde med LO og JS-kommisionen blev forslaget omarbejdet, så det nu lød som følger:

Mundikat - NL
1 - Mundikat foreslår godkendelse af Himalaya pointede katte med hvidt som en ny race i kategori IV, og ved navn Seychellois Langhår/Korthår (SYL/SYS * 01, 02, 03)

Dette var noget, alle kunne acceptere, og da kravene til godkendelse af en ny søster-race er anderledes end til godkendelsen af en ny farve, levede forslaget dermed også op til de tekniske krav.

Efter en afstemning om, hvorvidt man kunne sætte forslaget til afstemning i den ændrede form, stemte FIFé's generalforsamling for det nye forslag, og **dermed har vi pr. 1/1 2006 fået 2 nye søskenderacer: Seychellois Shorthair (SYS) og Seychellois Longhair (SYL)**

El Shaklan Varg, Seychellois Korthår

Da hverken points eller kropsfarve på Seychellois vises fuldt ud, blev de godkendt med en lidt anden pointskala end den for Siameserne. I modsætning til Siameserne, hvor points og kropsfarve under et tæller 20 point, er det ved Seychellois delt op, så points tæller 10 point, og kropsfarven 20 point.

Derudover er der fastsat visse restriktioner: Masket afkom efter en eller begge

forældre med hvidt registreres som SIA/BAL* (target breed). Stamtavlen skal mærkes i de følgende 8 generationer – altså 9 generationer i alt.

Om navnet

Hvordan navnet Seychellois kom til at blive brugt om racen er faktisk en hel historie i sig selv.

Den officielle version er den, at Pat Turner i 1980 fik 2 tortie persere med hvidt, som skulle være foundationkatte til en ny race inspireret af Professor Paul Jaffe, der havde studeret katte på Seychellerne.

Navnet kom af pelsmønstret: Farvet hale og hvid krop med pletter af farve på kroppen, der efter sigende hed Seychelles-genet.

I slutningen af 1970'erne læste Pat om studierne af disse gener og blev inspireret til at forsøge at gendanne dette mønster.

De to Perserkatte, hun brugte, hed Snowdrop Gentle Pedilase og Smith's Dovetrees Tarentella, og foundationhannerne var Scintilla Pastelle Royale og Ch. Scintilla Caramellian of Jamais – begge Siamesere. Efterhånden som generationerne skred frem, kom Pat Turners Seychell-mønstrede katte da også mere og mere til at ligne orientalske katte i type og med Siamesernes blå øjne. Men et vigtigt kendetegn for disse "oprindelige" Seychellois var, at de havde meget høj grad af hvidt. De første Seychellois blev udstillet i 1988 i England og blev accepteret af CFA som provisional breed uden championship status.

Den lidt mere uromantiske men nok mere sandfærdige version af historien om navnet

El Shaklan Valmiki, Seychellios Korthår som killing

Seychellois er, at Pat Turner fik Piebald genet ind fra en hovsa-parring mellem en bicour Perser og en Siameser. Pat Turner valgte at fortsætte med afkom fra denne parring, og for morskabens skyld designede hun mønstret til at være høj grad af hvidt – lidt mere hvidt end 02. Efter samtaler med Pat Turner fik Ole Amstrup opfattelsen af, at det var udtænkt for netop IKKE at passe med EMS koderne – altså for at bryde lidt ud af nogle stramme regler. I begyndelsesfasen blev maskede katte med mindre hvidt end 02 endog kaldet for „Seychellois varianter“.

Og navnet? Tjaee - historien om kattene på Seychellerne med det specielle mønster var simpelthen ren fantasi for at kreere en myte til den nye race!

Ole Amstrup ”arvede” i øvrigt Pat Turners Seychellois-opdræt, da hun valgte at stoppe med det, og han og Elsebeth opdrættede dem i flere år, indtil de til sidst valgte at stoppe, da FIFé lavede reglen om, at man ikke måtte parre maskede katte til hvidt. Han nåede dog inden da at eksportere nogle katte til Holland, og nogle af de langhårede bicour Orientalere, der var til stede på FIFé’s GF

El Shaklan Valmiki, Seychellios Korthår som voksen

i 2003, da bicour Orientalere blev godkendt, var faktisk efterkommere fra Ole’s Seychellois-projekt. Selv har han ikke længere nogen af disse katte tilbage.

Da man i 2005 stod for at skulle finde et navn til de nye søsterracer, var Seychellois et nærliggende navn at bruge, og sådan blev det så.

Lidt om genetikken

Seychellois er som nævnt en masket kat, der udover maskegenet (cs) har fået tilføjet Piebald genet (S), som er det gen, der regulerer mængden af hvidt. S-genet dominerer over genet s og behøver derfor kun være tilstede 1 gang for at komme til udtryk.

S-genet er det, man kalder inkomplet dominant, forstået på den måde, at ikke alle katte med S-genet udviser den samme mængde af hvidt, idet der er et såkaldt variabelt udtryk af det hvide mønster.

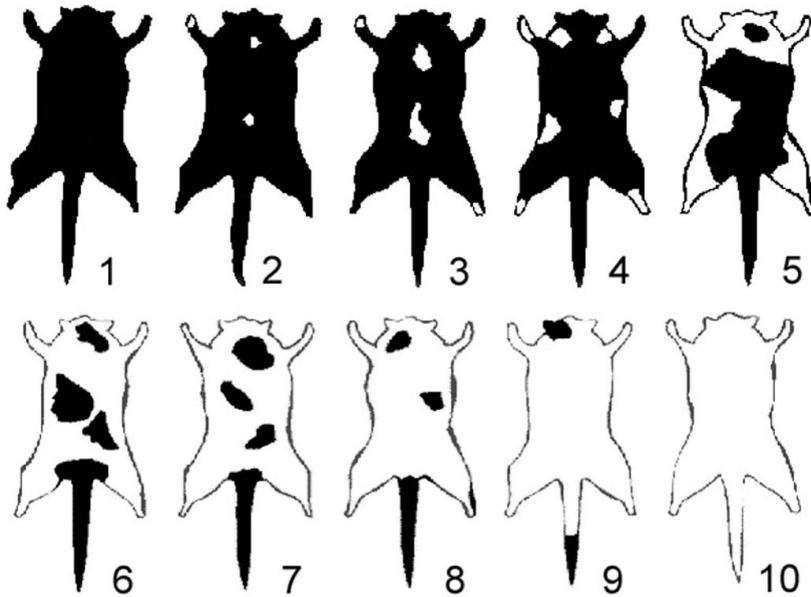
Den orientalske bicour er, som skrevet, godkendt i de 3 nedenstående mønstre, der tilsammen udgør begrebet ”hvidpletthed”. Men det kan

forvirre begreberne, at man også ofte ser benævnelsen bicour (eller tricour hvis der også er rødt blandet ind i det) brugt som en fællesbetegnelse for hvidplettede katte. Hvis man ønsker at beskrive selve mønstret, vil det være mest korrekt at gøre det i henhold til nedenstående EMS koder, hvor bicour er dem med mindst hvidt, og hvor van er dem med mest hvidt.

SS: homozygot (van (01))
Katte, der er SS, kaldes også for Van. De har hvid krop, hvide ører og hvide ben og på hovedet 2 områder med farve – placeret tæt ved ørebasen, og halen er fuldfarvet.

Ss: heterozygot (harlequin (02) eller bicour (03))
En Harlequin (02) er en mellemting mellem Van og Bicour og har derfor også områder med farve på kroppen eller på benene.

En bicour (03) har farve på det meste af ryggen med muligvis en enkelt hvidt ”plet”
Bryst og mave er hvide, og hovedet inklusiv ørene er henholdsvis farvet og hvidt.

Det er ønskværdigt med en hvid flamme i ansigtet. Ben og hale kan være farvede og derudover have hvide pletter, men for mange opdrættere er det ønskværdigt, at benene er hvide så langt op som muligt for visuelt at øge længden på benene, og derudover en fuldfarvet hale - igen for visuelt at øge længden på den.

ss: homozygot IKKE hvid
Sådanne katte – f.eks. brun-maskede Siamesere eller sortspottede Orientalere - bærer ikke det hvide gen og kan derfor ikke producere bicour afkom, hvis de parres sammen.

Seychellois er godkendt i mønstrene: 01, 02, 03, og selv om mængden og positioneringen af det hvide er poly-genetisk og derfor variabelt, er det faktisk muligt ved selektiv avl at stabilisere det hvide i bestemte positioner som f.eks. ved handskerne på en Hellig Birma.

Mængden af hvidt kan øges eller mindskes afhængigt af de parringer, man foretager. Har man f.eks. en non-bicour hunkat, som man ønsker at få et kuld med kun bicour killinger fra, vil det være en fordel at parre med en van, fordi alle afkommene så som

minimum vil være bicour. Bliver man derimod ved med at parre bicour katte til katte uden hvidt, kan man efter nogle generationer risikere, at kattene til sidst udviser så lidt hvidt, at de ikke længere kan betragtes som bicour. Ønsker man at opdrætte bicour, er det derfor vigtigt hele tiden at parre tilbage til katte med hvidt.

Tillykke til dem, der har kæmpet for at få maskede kategori IV-katte med hvidt godkendt, og også tillykke til dem, der kæmpede for, at de ikke skulle godkendes som Siamesere. Kompromisløsninger er ikke altid af det onde!

Kilder:

Mundikat opdrætterinterview m. Cathérine Bastide-Costes Paula v/d Wijngaart og Yvonne Klein: The Oriental Bi-colour Peter Warner: Perfect CATS Ole Amstrup: Navnet Seychellois Henk Keers: Genetics of the Van, Harlequin and Bicolour Britt Hagar: Mail på SiOrBaJa-listen om FIFe GF. Kai Verlaan: Mail på FIFe-listen om Mundikats beslutning om at søge godkendelse som ny søsterrace. Geert Tjeerdsma: Mail på FIFe-listen om udfaldet af FIFe GF.

Billeder udlånt af Mundikat

El Shaklan Vae Victis, Seychellios Korthår

Shah du Soleil Noir, Seychellios Korthår